

Ölüm Tacirleri

5 Haziran 2015 HDP Amed seçim mitingi bombalaması...
20 Temmuz 2015 Suruç Katliamı...
22 Temmuz 2015'de iki polisin Urfa'da uyurken evlerinde öldürülmeleri...
10 Ekim 2015 Ankara Katliamı...

Bu olayları tüm Türkiye kamuoyu birlikte yaşadı, en azından şahit oldu.

7 Haziran 2015 Genel Seçimleri, 5 Haziran Amed Mitingi bombalaması ile terörize edilmeye çalışıldı.

Olmadı... Beceremediler...

7 Haziran 2015 seçimlerinde seçmen AKP-Saray Diktatörlüğüne HAYIR dedi!

20 Temmuz Suruç ve 10 Ekim Ankara Katliamları ile 1 Kasım seçimlerine hazırlandı burjuvazi...

22 Temmuz'da iki polis memurunun öldürülüp suçun PKK'ye yıkılmaya çalışılması kısa zamanda aydınlandı. Olay devletin gizli bir senaryosu idi. Ölen polisler Cemaat mensubu idi, kolayca gözden çıkarılabilirlerdi, kaos yaratmak ve devletin saldırılarına gerekçe yaratmak için feda edilmişlerdi.

Dikkat edin... Egemen güçler köşeye sıkışınca vahşi bir devlet terörüne baş vuruyorlar. Bunların ağızlarından düşürmedikleri "demokrasi" sözcüğü sadece dudaklarında. Kalplerinde, kanlarında dolaşan kan kirli bir irin gibidir. Bunlar insanlıktan nasibini almamış yaratıklardır.

Olayları geliştire geliştire, 1 Kasım 2015 Darbesi sonrası düzenlerini korumak ve devlete tek başına egemen olmak için 15 Temmuz 2016'ya kadar yaşanan süreci örgütlediler. Çok kan döktüler, yalan söylediler, kendi insanlarını dahi feda ettiler.

OHAL gücüne dayanarak Saray'dan fetva gibi KHK'lar çıkardılar. Ne göstermelik TBMM'leri kaldı ne de yasaları. Hepsini ezip yok saydılar. En son 16 Nisan 2017 Anayasa Referandumunu da manipüle ederek rahatlayacaklarını sandılar.

Bu hiç mümkün olabilir mi?

Bu ülkede Nuriye'ler, Semih'ler, Acun'lar, Veli'ler olduğu sürece...

İşçi sınıfı var olduğu ve iş gücü sömürsü sürdürdüğü sürece...

Bu ölüm tacirleri hiç rahat edebilirler mi?

Boşuna söylenmemiş şu söz: "Burjuvazi kendi döktüğü kanda boğulacaktır!"

Böyle bilene...

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 10 Temmuz 2017 Tarihli Açıklaması

ADALET YÜRÜYÜŞÜ ve MİTINGİ ÜZERİNE

Türkiye kamuoyu üç haftayı aşkın bir süre **ADALET** gündemi ile meşgul oldu. Hangi partiye mensup olursa olsun, tüm seçmen, üyeleri ve çevreleri **ADALET** kavramı üzerinde düşünmek durumunda kaldı. Bu olumlu bir olgudur.

Eylem, nitelik olarak AKP-SARAY Rejiminin karşıtı konumundaydı. Bu niteliği ile ülke gündemine yön verdi. Rejimin tüm gündemi değiştirme girişimleri sonuç vermemiştir. Bu da olumlu bir olgudur.

Gerek yürüyüşün, gerekse mitingin katılımcıları ezici çoğunluğu ile işçi, emekçi, yoksul yurttaşlarımız idi. Alevi yurttaşların katılımı gözle görünür derecede ciddi bir sayıyı oluşturuyordu. Küçük burjuva ve orta burjuvazi mitingde işçiler, emekçiler, yoksullar ile birlikte yer aldı. **ADALET** istemini birlikte haykırdılar. Bunlar da önemli olgulardır.

Yürüyüş kolunda devrimci marş ve şarkılar ağırlıktaydı. Miting alanında yine devrimci marşlar ve şarkıların yanısıra kürtçe marşlar ve şarkılar tüm katılımcıların coşkun alkışları ile karşılandı. Bu da önemli bir olgudur.

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi için bestelenen "İşçi Yürüyor Baştan" marşı partimizin ATTF Korosu icrasıyla, 68 Devrimci Gençlik Hareketi'nin alamet-i farikası niteliğindeki "Gündoğdu" marşı Grup Yorum icrasıyla ve Ruhi Su'nun "Şişli Meydanında Üç Kız" marşı **Ruhi Su yoldaşın** icrasıyla en sık tekrarlanan eserler olmuşlardır. Bu da önemli bir olgudur.

DİSK, KESK, TMMOB, TBB, HDP/HDK, HAZİRAN, HALKEVLERİ, HALK CEPHESİ, EMEP ve Partimiz TKP bu eylem ile dayanışma içinde olan ana güçler olmuşlardır. Bu bileşim Türkiye devrimci hareketi ve işçi sınıfı hareketinin siyasi temsilini ifade etmektedir. Bu uzun zamandır arzu edilen ve fiilen gerçekleşmiş olan önemli bir olgudur.

Yürüyüş ve Miting, batının sosyal demokratları ile, sosyalistlerinin ve Kürt devrimci demokratlarının dayanışma çerçevesinde dahi olsa bir araya gelmesini sağlamıştır. Türkiye'de genelde toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesinin kısmen, kısa vadede ise Demokratik Türkiye mücadelesinin temel güçleri olan bu güçlerin dayanışma içinde yan yana yer almaları yeni ve önemli bir olgudur.

CHP içinde Baykal, Kocasakal, Feyzioğlu, v.b. unsurlar, bu eyleme açıktan siyasi tavır almışlardır. Hürriyet ve CNN Türk dahil, bugüne dek CHP'yi destekleyen Doğan Medya Grubu üyesi yayın organlarının da katılımıyla yandaş medya olarak nitelenen basını haricindeki tüm boyalı burjuva basını mitingi yayınlamayıp Rejim'in nasıl bir baskı oluşturduğunu ve eylemle aralarına mesafe koyduklarını belgelemiş oldular. Doğan Medya Grubu'nun bu mesafesi yeni bir olgudur.

AKP Genel Başkanı, Başbakan, İçişleri Bakanı, Adalet Bakanı, AKP Genel Başkan Yardımcıları, AKP ve Saray'ın sözcülerinin **ADALET** eylemini suçlama biçimleri, AKP seçmenleri ve üyeleri arasında yaptırtdıkları kamuoyu yoklamaları sonuçları, kullandıkları saldırgan dil bu eylemin Rejim için bir sorun olduğunu tartışılmaz biçimde ortaya koymuştur.

Kılıçdaroğlu'nun 9 Ocak 2017, Maltepe Mitingi'nde ilan ettiği 10 Maddelik açıklama hiç bir ilerici, demokrat, yurtsever, devrimci, sosyalist ve komünistin itirazının olamayacağı içeriktedir.

Konuşmasında "sokak" çağırısı yapması, mücadelenin bitmediği, sürdürüleceğini

ADALET YÜRÜYÜŞÜ, DEMOKRASİ MÜCADELESİ, TARİHSEL DENEYLER ve KOMÜNİSTLER

o Ali Oktay KAYA

Haziran ayında başlayıp Temmuz ayında sonuçlanan ADALET Yürüyüşü ülkede sınıf hareketi içinde farklı yorumlara ve değerlendirmelere neden oldu. *"Bu yürüyüş desteklenmeli mi? Dayanışma içinde olunmalı mı? CHP zaten bugüne kadar bütün politikaları ile sistem partisi olduğunu ispatlamıştır, bu eylemi devrimci muhalefetin gazını almak için düzenlemektedir."*

Partimizin tarihi TC'nin kuruluşundan itibaren CHP'nin devlet partisi olarak gerçekleştirdiği uygulamalarla mücadele ile geçmiştir. Henüz kuruluşundan hemen sonra daha CHP kurulmadan, daha sonra CHP'yi kuracak ve TC devletini şekillendirecek güçlerle TC'nin toplumsal kurtuluşunu gerçekleştirmek için dayanışma içinde olmuş ve bunun bedelini çok ağır ödemiştir. Devamında cumhuriyet tarihinin kimi dönemlerinde CHP'yi demokratik dönüşümler gerçekleştirebilmesi için yönlendirmeye çalışmış ve her defasında CHP'nin sınıf hareketine karşı ihanetine tanık olmuştur. Bu açılarından bakıldığında zaman kimi devrimci dostlarımızın ADALET yürüyüşü ile dayanışma içinde olma konusundaki eleştirileri anlaşılırdır. Özellikle CHP'nin 15 Temmuz öncesi ve sonrası, Cumhurbaşkanlığı Seçimleri ile birlikte sürdürüldüğü yaklaşımı dikkate alındığında konu daha da haklı bir eleştiri niteliği kazanmaktadır. Cumhurbaşkanı ve Ge-

nelkurmay Başkanı ile Şemdinli Gediktepe Jandarma Kalekollarında poz veren bir Enis Berberoğlu içeri alındığında muhalefet etmek akıllarına gelirken, HDP Belediyelerinin görevden alınmalarına, mecliste dokunulmazlıkların kaldırılmasına çanak tutanların, HDP Eş Başkanlarının ve vekillerin tutuklanmalarına tepki göstermeyenlerin birdenbire ADALET savunucusu kesilmeleri pek de kolay anlaşılacak bir konu değildir. Salt bu açıdan bakıldığında arkadaşlar haklı. Fakat tüm bu gerekçeler güncel mücadeleler ve siyasal konjonktür dikkate değerlendirildiğinde konunun sadece bir yanını açıklamaktadır.

Diğer yan ise işçi sınıfının öncüsü, Türkiye Komünist Partisi'nin ülkede gelişen toplumsal ve sınıfsal güç dengelerini dikkate alarak yaşama geçirmesi gereken politik yönelim ve stratejik yaklaşım ile ilgilidir. Yukarıda belirtilen ve belirtilmeyen tüm nedenler saklı kalmak kaydıyla TKP'nin sorumluluğu edilgenliği değil politik yönlendiriciliği gerektirir. 12 Eylül 1980 askersel faşist darbesinden ve onun sayesinde inşa edilen neo-liberal ekonomik ve politik sistemin işçi sınıfı ve emekçi halklar arasında yarattığı tahribat ciddiye alınmak durumundadır. Devrimci sınıf hareketinin likidasyonu, devrimci toplumsal muhalefet üzerine serilen ölü toprağı kaldırılmak zorundadır. Devlet, bu sorunu çözümü konusunda gelişen en ufak olumlu gelişmeyi kan, barut ve terör ile engelliyor. 2015 yılında, 5 Haziran HDP mitingine yönelik

bombalama, 22 Temmuz Suruç ve 10 Ekim Ankara katliamları bu vahşi ve kalles planların uygulamalarıdır. 7 Haziran seçimlerinde iktidarları sarsılan güçler intikam almak ve iktidarlarını korumak için her yolu mübah saymışlardır. Devlet terörü maalesef devrimci sınıf hareketinin içinde bulunduğu durumda sonuç alıcı oluyor ve filizlenen yeni olanakları tekrar geriletiyor. Bu çerçeveden bakıldığında, en ufak ilerici hareketleri değerlendirmek ve daha ileriye taşımak ana stratejik yönelim olmalıdır. Amacı ne olursa olsun, eksiklikleri ve yanlışlıklarını doğru analiz edilerek, toplumsal devrimci muhalefeti güçlendirecek her çıkış son derece önemlidir. Yetersiz olabilir, burjuvazi tarafından yönlendiriliyor olabilir, tekeli burjuvazinin içindeki çelişkilerin sonucu gelişen bir hareket de olabilir. Komünistler, işçi, emekçi ve en genel anlamda iktidara muhalif yığınları yönlendirecek politikalar ve mekanizmalar yaratır, eksik olan mücadeleleri dahi doğru eksene yükseltmeye çalışırlar. Yığınlar da bu mücadeleler içinde daha ileri bilinç kazanırlar. Bu mücadelelerde yığınlar komünistleri yanlarında göremezler ise, onları başkaları yönlendirir ve şekillendirir.

ADALET Yürüyüş ve Miting'ine katılan kitlenin toplumsal bileşimini dikkate aldığımızda ağırlıkla, işçi, emekçi, işsiz, emekli, genç çalışanlardan ve küçük burjuvazinin farklı kesimlerinden oluştuğunu görürüz. Özellikle olarak da Alevi yurttaşların önemli bir yüzde ile katılım sağladılar. Bu yığınsal eylemde iktidar karşıtı bir kitle bir araya gelmiştir. Bu kitle kendini devrimci, hatta anti-kapitalist olarak nitelendirmektedir. Bu kitlenin ne düzeyde anti-kapitalist bir bilince sahip olduğu, anti-kapitalist olmanın ne anlama geldiğini ne derece değerlendirebildiği ayrı bir konudur ve de tam da bu konu komünistlerin bu kitle ile temas kurmasında bir değme noktası olmalıdır. Tabii ki sadece bir yürüyüş veya miting katılmakla bu tür temaslar sürekli bir ilişki olarak sağlanamaz. Ancak işyerlerinde, fabrikalarda, mahalle ve semtlerde aynı duyarlılık ile kurulacak ilişkiler sürekli bir nitelik kazanabilirler. Birini diğerine tercih etmeden yaşamın her alanında bu teması kurmak, ilişkileri geliştirmek ve birlikte sosyal, ekonomik, demokratik, kültürel ve politik haklarımız için çalışmak sürekli bir ilişkinin teminatı olabilir. Bu açıdan bakıldığında partimizin ADALET Yürüyüş ve Mitingini destekle-

ADALET YÜRÜYÜŞÜ, DEMOKRASİ MÜCADELESİ, TARİHSEL DENEYLER ve KOMÜNİSTLER

(2. sayfadan devam)

mesi, ve dayanışma içinde olmak amacıyla katılmış olması doğru ve olması gereken bir tavrıdır.

Keskin "sol" söylemleri tekrar ederek bu ülkede devrimci dönüşümlerin ve sosyalizmin yolunu açmak mümkün olsaydı bugün içinde bulunduğumuz olumsuz koşullarda yaşamıyor olurduk. Partimizin ve tüm diğer devrimci örgütlerin teorik ve ideolojik olarak sınıfsal bakış açısı temelinde ilkeli doğru duruş beklentileri farklı bir konu, politikaya müdahil olma ve işçi-emekçi yığınları devrimci istemler temelinde harekete geçirmek için uygulamaları gereken politikalar yine farklı bir konudur. Bugün Türkiye'de en hafif deyişle iktidara nesnel olarak karşı olması gereken toplumsal kesimler (devleti yıkmaktan henüz bahsetmiyoruz) maalesef iktidarın koltuk değneği durumundadır. Öncelikle bu olgunun radikal bir şekilde değiştirilmesi gerekmektedir. Bu da söylendiği kadar kolay bir iş değildir. "Yığınlar ile bağlanmak", "işçi sınıfı içinde kök salmak" derken partimiz bu görevin gereklerini ifade etmiş oluyor. Parti örgüt çalışmalarının rotası, temel parti örgütlerinin kurulması, konumlanması, görevleri ve işleyişleri bu amaca uygun geliştirilmektedir. Tek tek yoldaşların yetenek, disiplin ve eğitimleri bu görevlere koşut olarak geliştirilmektedir.

Burjuva devletin ve iktidarlarının koltuk değneği durumunda olan bu yığınların değişimi, bilinçlenmeleri nasıl sağlanacak? Veya farklı bir açıdan yaklaşırsak; Burjuvazi bu yığınları nasıl kendi koltuk değneği halinde biçimlendiriyor, yönlendiriyor ve her defasında yeniden üretiyor? Siz hiç burjuvazinin "kapitalizm iyidir, biz sizi sömürüyoruz ve sırtınızdan geçiyoruz, ABD emperyalizmi ile işbirliğimiz ilelebet devam edecektir" tarzı söylemlerini işittiniz mi? Burjuvazi tam aksine, yığınların dini hassasiyetlerini ve ulusal duygularını istismar ederek, "güçlü devlet, büyük vatan, kahraman ecdat" benzeri nakaratlar ile "ya allah bismillah allahı ekber" naraları ile insanları istim üzerinde tutuyor. Anti-komünizm'i ideolojik bir silah olarak sürekli geliştirerek, koşullara uydurarak yaşamın her alanında kullanıyor. Ama komünist idelerle gerçekten ideolojik bir tartışmaya hiç bir zaman girmiyor. Komünistlerin, din, vatan, allah ve servet düşmanı olduklarını, ahlaksız olduklarını işliyor. Değilse, üretim araçları üzerinde özel mülkiyetin kalkmasının kötü olacağı tartışmasına girmiyor, sağlık, eğitim, iş, konut haklarının sosyalizmde nasıl ol-

duğunu tartışmıyor. Kapitalizmi işçi sınıfı ve emekçi halklara "demokrasi" olarak yutturuyor. Komünistler bölücüdür diyor ve vatan haini olarak damgalıyor. Peki biz bunları nasıl çürüteceğiz? Bırakın çürütmeyi, çürütmek ve doğru temelde bilinçlendirmek için yığınlarla nasıl bir ilişki kuracağız?

Hepimiz biliriz. Kapitalist devlet "böl ve yönet" yöntemini uygulayarak da toplumu yönetir. İşçiyi kendi arasında böler. Dini motifleri kullanarak Sünni Müslümanı Alevi'ye karşı, Alevi'yi Şafi Müslümana karşı kışkırtır. Türk ile Kürdü, Laz ile Kürdü, Arnavut ile Çerkesi karşı karşıya getirir. Bu örnekleri dilediğimiz kadar çoğaltabiliriz. Bunu neden yapar? Çünkü bilir ki, işçi ve emekçiler birlik içinde kendi sorunları temelinde hareket ederlerse burjuvazinin hiç bir yaşama şansı yoktur.

Bu gerçeklerden çıkan en basit sonuç şu olmalı; Burjuvazi, egemen sınıflar, onların devleti ve iktidarları neyi ele alıyorlarsa ve yığınları hangi konularla kendi koltuk değnekleri haline getiriyorlarsa, bizler de aynı konuları tersinden, doğru yanından işleyerek işçi ve emekçi yığınlarla iletişime geçmeliyiz. İlk aşamada yığınların onyıllardır etkisi altında buldukları, burjuva eğitim, öğrenim ve kültür özelliklerinin etkisinde oluşan "geleneksel bilinci" nasıl değiştireceğimizi düşünmeli ve uygulamalıyız. Barış, demokrasi, adalet, özgürlük, eşitlik, halkların kardeşliği kavramlarını burjuvazinin kendi sınıfsal amaçları doğrultusunda çarpıtarak şırınga ettikleri nitelikten çıkarıp, işçi sınıfının bilimi doğrultusunda içini doldurup yığınların güncel sorunları, ekonomik, demokratik, sosyal ve siyasal hakları temelinde istem ve mücadelelerle anlamlandırarak sabırlı, yoğun ve uzun vadeli yöntemler geliştirmeliyiz. Yığınların bilinç düzeyi açısından kavrayıp uğruna harekete geçebilecekleri, örgütlenecekleri, mücadele edebilecekleri içerikler onların günlük mücadeleler içinde bilinçlenmelerini sağlayacaktır.

Yığınları harekete geçirecek, örgütlenmelerini sağlayacak, bilinçlenmelerine katkıda bulunacak istemler, onların anlayacağı, sahip çıkabilecekleri ve uğruna mücadeleye hazır olacakları istemler olmak durumundadır. Bu istemleri sınıfsal anlamda doldurmak ve yığınların bilincini gitgide geliştirmek ise komünistlerin görevidir. Siz hiç sınıf mücadelesinin durağan olduğu dönemlerde, devrimci yükseliş dönemleri yaşanmayan koşullarda, Sosyalizm veya hatta Komünizm istemi ile

yığınların sokağa çıktığını gördünüz mü? Bırakın devrimci yükseliş dönemlerini, yığınların bu istemler ile harekete geçmeleri mücadelenin sonuç alıcı evrelerinde gelişir ve o zaman dahi yerel, ulusal özellikler taşır. Örneklemek gerekirse dünya devrim tarihinde devrim gerçekleştirilmiş ülkelerde devrimlerin hangi belgeler ışığında gerçekleşmiş olduğuna bakalım.

1871 Paris Komünü "Kahrolsun Bonapart, Yaşasın Cumhuriyet!"

1917 Büyük Sovyet Ekim Devrimi "Eklemek, Barış, Özgürlük!"

1944 Bulgar Devrimi "Emperyalist Savaşa ve Hitler'e karşı, Vatan Cephesi ile Ulusal Hükümete!"

1945 Vietnam Devrimi "Fransız ve Japon İşgalcilerine, Feodalizme Karşı Halk İktidarı!"

1949 Çin Devrimi "Emperyalist İşgale, Feodalizme, Bürokratik Kapitalizme Karşı, Yeni Demokrasi!"

1949 Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin kuruluşu "Başka Bir Dünya Mümkündür!"

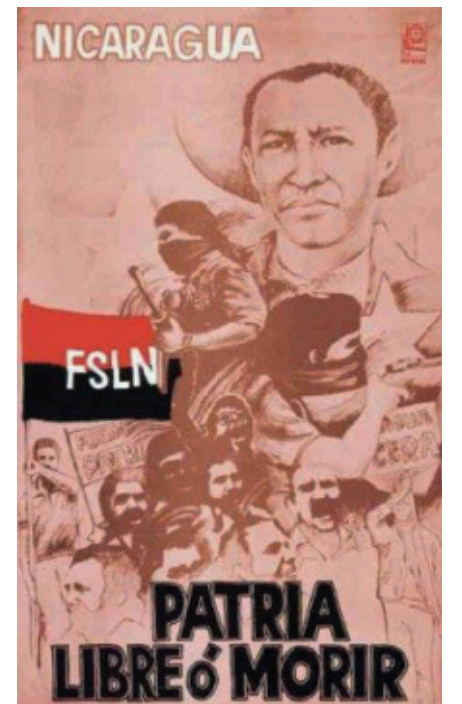
1959 Küba Devrimi "Ya Vatan, Ya Ölüm!"

1970 Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti Devrimi "Kahrolsun Sömürgecilik, Yaşasın Özgürlük!"

1974 Angola Halk Cumhuriyeti Devrimi "Bağımsızlık ve Halkın Özgürlüğü için!"

1978 Afganistan Demokratik Halk Cumhuriyeti Devrimi "Halk, Bayrak, Vatan!"

1979 Nikaragua Devrimi "Ya Özgür Vatan, Ya Ölüm!"

ADALET YÜRÜYÜŞÜ, DEMOKRASİ MÜCADELESİ, TARİHSEL DENEYLER ve KOMÜNİSTLER

(3. sayfadan devam)

Bu devrimlerin kalıcı olanlarında, devrimin gelişmesi, kimi ülkelerde halk demokrasileri, kimilerinde ise sosyalizm kuruculuğunun başlaması ile işçi sınıfının bilimi, Marksizm-Leninizm konusunda ileri adımlar atılabiştir. Süreç içinde halk yığınları, başta işçi sınıfı olmak üzere devrimlerin gerçekleşmesi ile daha ileri istemlere sahip çıkmış ve onları içselleştirmişlerdir. Kimi ülkelerde devrimin öncülüğünü yürüten partiler dahi bu süreçler içinde sınıfsal niteliklerini geliştirmişler ve Marksçı-Leninçi yeni tip partiler durumuna yükselmişlerdir. Genel olarak tüm ülkeler için geçerli olmak üzere, özellikle Çin ve Küba devrimlerini bu açıdan derinlemesine incelemekte yarar olacağını düşünüyorum.

Kürt Özgürlük Hareketi'nin 1978 yılından itibaren gelişimini ve örgütlenmesini de bu açıdan değerlendirmek gerekmektedir. Bugün Kürt Özgürlük Hareketi'ni güçlü kılan onun yığınlarla bağ kurması aşamasını geçerek yığınların kendisine sahip çıkma düzeyine yükselmiş olmasıdır. Siyasal, sosyal, kültürel birçok etmeni değerlendirerek, Kürt halkının içinde farklı sınıf ve katmanların dahi birlikte mücadelesini sağlayarak bugünkü etkili gücüne ulaşabilme yeteneğini kazanmıştır. Yığınların söz konusu sahip çıkmaları sadece seçimlerde değil, mücadelenin barışçıl ve barışçıl olmayan tüm biçimlerini içeren alanlarda gerçekleşmiştir. Bu deneyin irdelenmesi ve de aynı zamanda Türkiye devriminin

birleşik bir devrim olacağı gerçeğinden yola çıkılarak sınıf mücadelesinin tüm alanlarında uygulanması konusunda kararlı bir yaklaşım geliştirme ihtiyacı Türkiye işçi sınıfının devrimci hareketinin önünde acil bir ihtiyaç olarak durmaktadır. Bu alanda ciddi gelişmeler olduğunu memnuniyetimizi belirterek ayrıca vurgulamakta yarar görüyoruz.

Toplumun BARIŞ, DEMOKRASİ, ADALET, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ, EŞİTLİK, ÖZGÜRLÜK istemlerini sahiplenmek, yığınların bu uğurda mücadeleye atılmasını sağlamak, bu mücadele sürecinde yığınların sınıf bilinci kazanmalarını sağlamak her ilerici, demokratik gelişmeye sahip çıkmak ve içinde yer almakla mümkündür. Devrimin yolu ve Sosyalizm amacımıza ulaşmamız, bugün önemsizmiş gibi gözükken ve kimi çevrelerce "düzen sınırları içi" olarak karalanan mücadelelerle adım adım döşenecektir. Tabii ki bir şartla: SOSYALİZM'i hedefleyen ve işçi sınıfının politik öncülüğünde gelişen bir DEMOKRASİ mücadelesi. İşte işçi sınıfının öncülüğünü sağlayabilmek için işçi sınıfına bugün gitmek lazımdır. Bütün mesele de burada düğümlenmektedir. Bu önderliğin otomatik olarak sağlanamayacağı ve sağlanması için izlenmesi gereken politika yarının zaferlerinin ön koşuludur.

ADALET YÜRÜYÜŞÜ ve MİTINGİ ÜZERİNE

(1. sayfadan devam)

açıklaması, tüm tutuklu vekillere, gazeteci, akademisyen, Nuriye ve Semih'in hemen serbest bırakılmaları çağırısı yapması, ülkenin yıkıcı tüm temel sorunlarına değinmesi ve Anayasa'yı gayrimeşru ilan etmesi, OHAL'in ve yürürlükteki KHK'lerin derhal kaldırılmasını istemesi eksikleri olsa dahi doğru talepleri kapsamaktadır.

Türkiye Komünist Partisi'nin politik hedefleri açısından kuşkusuz ki bu içerik, nitelik ve mücadele yöntemleri yeterli değildir. Ancak bu içerik ve nitelik partimizin kısa vadede BÖLGEDE BARIŞ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN ACİL EYLEM PROGRAMI hedefleri ile kısmen örtüşmektedir.

Belirleyici olan **İŞ-EKMEK-BARIŞ-ADALET-EŞİTLİK-ÖZGÜRLÜK** istemleri temelinde mücadelenin bu aşamadan sonra kesintiye uğramadan nasıl sürdürüleceğidir. Bu konuda da partimizin üzerine ertelenemez önemli görevler düşmektedir. Tüm çalışma alanlarımızda **ADALET** belgisi ile başlayan ve tüm ilerici, yurtsever, devrimci, demokrat, sosyalist yurttaşlarımız arasında ciddi bir heyecan yaratmış olan sürecin sürekliliğinin sağlanmasını ve diğer istemlerimiz ile birleştirilmesini teminat altına almamız gerekmektedir. İstemlerin süreklileşmesi, genişlemesi ve yığınların heyecanının sönmülmenden daha da yükselmesini sağlanmasının tek yolu bu **birlik ve dayanışmayı** tabana yayarak, mahalle, semt, köy, fabrika ve işyerlerinde kalıcı kılmaktır. Konunun bu yanına hiç bir bileşen önem vermese dahi, bu çalışma parti örgütlerimizin ve her düzeyde kadrolarımızın ana görevidir. Partimizin bu alanda tüm parti örgütlerine yönelik çalışma programı somuttur, çünkü komünistlerin siyasi yığın çalışması ve örgütlenme ilkeleri sabittir ve bakidir.

Türkiye Komünist Partisi, çıkış yolunun Türkiye Federatif Sosyalist Cumhuriyeti olduğunun bilincindedir ve varlık nedeni

bu amaçtır. Bu amaca ulaşmak, proletarya devriminin koşullarının olgunlaşması ve devrimin ordusunun yaratılması bugün yürütülecek demokratik mücadeleler içinde mümkün olacaktır. Değilse, en doğru ilkeleri sıralamak, yığınlara ihtiyaçları olan bilinci taşımadan ve devrimci mücadelenin işçi sınıfı içinde nüvelerini oluşturmadan sonuç almayı beklemek, yaşamın ve sınıf mücadelesinin gerçeklerinden kopuk bir yaklaşımdır. Bu tür yaklaşımların sınıf savaşımı açısından karşılığı yoktur.

Partimizin ölçüsü kimin ne dediği değil, sınıf savaşımının günlük pratiğinde elde edilen somut kazanımlar, kadroların sınıf içinde ve yığınlar arasında kök salma yetenekleri, işçi, emekçi ve yoksulların kendi sorunları ve deneyleri temelinde özgün örgütlenme biçimleri sağlamaları ve tüm bunların toplamında burjuvaziye karşı sınıf mücadelesine aktif olarak katılmalarıdır. **Türkiye Komünist Partisi** bugün siyasi bağlaşıkları ile AKP-SARAY Rejimi'ne karşı savaşıyor, ancak asıl amacının sadece hükümeti değil, burjuva devletini yıkmak ve işçi sınıfının iktidarını kurmak olduğunu hiç bir zaman gizlemeye gerek görmüyor. Tam da bu hedefi gerçekleştirmek için bugünün mücadelelerine önem veriyor.

Her yoldaşımız, her gün bu amaç için ne başardığını, kaç yeni ilişki kurduğunu, hangi **Meclis** çalışmasında ne katkıda bulunduğunu, partimizin politikalarını kaç yurttaş ile tartıştığını, kaç gazete sattığını, gazete ilişkisini ne kadar düzenli sürdürdüğünü ve ne sonuçlar elde ettiğinin değerlendirmesini yapmalı ve rapor etmelidir. Tüm parti örgütü ve yoldaşlarımızın birincil görevleri ve başarımızın kıstasları bu olgulardır.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
10 Temmuz 2017